

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2502 อองุ่น เบ็นฤดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ" โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์ ตลอดจนการสนทนากับนักเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 9 โรงเรียน พบว่า ครูและนักเรียนสนใจวิชาผลศึกษา แต่การจัดและการบริหารยังไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังขาดบุคลากรทางด้านผลศึกษา ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ¹

ในปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อัครฐู ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาผลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษา 1" โดยใช้แบบสอบถาม ตามอาจารย์ใหญ่และครูผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ภาคการศึกษา 1 จำนวน 99 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาผลศึกษานั้น โรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้มีความแข็งแรงและสมบูรณ์ กิจกรรมที่โรงเรียนจัดมากคือ กายบริหาร วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมพิเศษของวิชาผลศึกษา และการจัดการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนนั้น เน้นให้นักเรียนมีความสามัคคี ส่วนวัตถุประสงค์ในการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียนนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่เน้นในด้านการฝึกหัดให้นักเรียนมีความเคารพคอกฎ และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของกีฬา การบริการด้านสุขภาพอนามัยยังไม่ดี จำนวนครู

---

¹อองุ่น เบ็นฤดี, "การผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

พลศึกษายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน หน้าที่ของครูพลศึกษามากเกินไป โรงเรียนส่วนมากยังขาดสถานที่ อุปกรณ์ และห้องเปลี่ยน เครื่องแต่งกายของนักเรียน¹

ในปี พ.ศ. 2513 มีชัย คุณาวุฒิ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร จำนวน 76 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูพลศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ โรงเรียนส่วนใหญ่มีสนามกลางแจ้ง และมีสนามคอนกรีต รองลงไปคือ สนามดินและสนามหญ้า ปัญหาที่เกิดจากสนามและสถานที่จัดกิจกรรมคือ สนามแคบ สนามอยู่ใกล้กับห้องเรียนทำให้เกิดเสียงรบกวนในเวลาเรียน ในฤดูฝนน้ำท่วมสนาม ปัญหาในค่านอุปกรณ์คือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักเรียนไม่ช่วยกันรักษาอุปกรณ์ และครูพลศึกษามีความต้องการที่จะให้มีการปรับปรุงงานค่านอุปกรณ์ โสตทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนพลศึกษา และต้องการให้ผู้บริหารของโรงเรียนเห็นความสำคัญของพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น²

และในปีเดียวกัน ไพฑูรย์ จัยสิน ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษา ที่สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 13 โรงเรียน จำนวนประชากร 44 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์การสอนพลศึกษา มีปัญหาในการสอน นักเรียนหญิงชายรวมกัน โดยครูจะสอนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ในเรื่องการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนนั้น ครูพลศึกษาได้ดำเนินการตามหลักวิธีสอนพลศึกษา

¹อนันต์ อัครฐุ, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษาหนึ่ง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

²มีชัย คุณาวุฒิ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

เหมาะสมแล้ว ครูพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงสอนพลศึกษามากกว่าตีปคาห์ละ 15 ชั่วโมง ในขณะที่เดียวกันครูพลศึกษา ส่วนใหญ่ต้องสอนวิชาอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก 1-10 ชั่วโมง และต้องรับผิดชอบงานอื่น ๆ อีกมากนักเรียนมีความสนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมาก เวลาที่จัด คือ หลังเลิกเรียน และมีปัญหาคืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันยังมีไม่เพียงพอ ในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ นักเรียนให้ความสนใจมากเช่นกัน ด้านการจัดและดำเนินการโปรแกรมพิเศษทางพลศึกษา โรงเรียนได้จัดให้มีการตรวจร่างกายปีละ 1 ครั้ง¹

ในปี พ.ศ. 2514 เปล่งศรี เทพกฤษร ใ้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารยังไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอ และพบว่าประสบการณ์ด้านการสอนของครูพลศึกษาหญิงกับครูพลศึกษาชายไม่แตกต่างกัน²

ปี พ.ศ. 2517 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามถามครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานครมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ร้อยละ 98 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

¹ไพฑูริย์ จัยสิน, "ปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

²เปล่งศรี เทพกฤษร, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514).

ร้อยละ 82 โปรแกรมสหนาการ ร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติ ร้อยละ 10 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่าง ฝึกความ มีน้ำใจนักกีฬา และสร้างควมสามัคคี กิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนและแข่งขันมาก คือ ฟุตบอล ว่ายน้ำ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน และยิมนาสติกส์ การดำเนินการด้านโปรแกรมพลศึกษา ได้จัดให้สนองความต้องการความสนใจของนักเรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนพลศึกษาและแข่งขันกีฬาตามความสามารถของแต่ละบุคคล สำหรับปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษา โรงเรียนยังคงมีปัญหาค้นอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูพลศึกษาที่ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน¹

ในปี พ.ศ. 2524 สุพรรณ จิตต์ภักดิ์ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและ การดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนราษฎร์ได้จัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนดำเนินการสอนพลศึกษาใน โรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่าง โรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับเด็กอปกตมีจัด น้อยมาก

ปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษา ได้แก่ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ ตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป และขาดหนังสือและตำราที่ใช้ประกอบการ เรียนการสอน

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และการจัดการแข่งขัน กีฬาภายนอกและระหว่างโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะกรรมการ ในโรงเรียน และผู้บริหารไม่สนับสนุน

¹ คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษา ตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูพลศึกษา คือ ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน ทำให้มีชั่วโมงสอนมาก นอกจากนั้นยังต้องสอนวิชาสามัญอื่น ๆ และมีงานบ้านอื่นที่นอกเหนือจากชั่วโมงสอนด้วย

ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก คือ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ฝึกกีฬาในร่ม และห้องทำงานของครูพลศึกษา ส่วนทางด้านอุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษาเลย ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนคิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ และผู้บริหาร เข้าใจว่าวิชาพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสอนให้เด็ก เล่นกีฬา เพื่อแข่งขัน¹

การวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1955 กรีเออริสัน (Grierson) ได้ทำการวิจัยในเรื่อง "การจัดพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมของรัฐอัลเบอร์ต้า" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมของรัฐอัลเบอร์ต้า จำนวน 74 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมของรัฐอัลเบอร์ต้า ส่วนใหญ่ไม่มีการวางแผนการสอน ไม่มีโครงการสอน วางไว้ล่วงหน้า ขาดสนามและอุปกรณ์ การจัดสอนชั่วโมงพลศึกษาขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียนเพียงอย่างเดียว²

¹สุพรรณ จิตต์ภักดิ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

²Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High Schools," The Alberta Journal of Education Research 1 (September 1955) : 34.

ในปี ค.ศ. 1971 โรบินสัน (Robinson) ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนหญิงในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในรัฐอลาบามา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนพลศึกษา จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า คำนจำนวนนักเรียนประมาณร้อยละ 84 มีนักเรียนห้องละ 30 คน หรือน้อยกว่า วิธีการแบ่งลำดับนักเรียนโดยใช้ระดับเกรดมีร้อยละ 30 วิชาพลศึกษาปรากฏเป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียนประมาณร้อยละ 63 มีการจัดโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติประมาณร้อยละ 61 มีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนประมาณร้อยละ 81 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนที่ทำการศึกษา จัดโปรแกรมพลศึกษาได้อย่างไม่สมบูรณ์ เพราะขาดเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ และการสนับสนุนจากผู้บริหาร¹

ในปี ค.ศ. 1972 โคเกอร์ (Coker) ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายในโรงเรียนชุมชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของรัฐลุยส์เซียนา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวน 65 โรงเรียนและสัมภาษณ์ผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 75 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายได้รับการปรับปรุงขึ้นมาก แต่ยังคงขาดผู้ทำงานค่านนี้รวมทั้งการวางแผนงาน สำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษาได้จัดเตรียมโปรแกรมการสอนอย่างดี แต่การสอนพลศึกษา ยังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร²

ในปี ค.ศ. 1974 สเปนเซอร์ (Spencer) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐเซาท์คาโรไลนา" โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อแสดงผลของสถานภาพของวิชาพลศึกษาที่เลือกโดยโรงเรียนมัธยมใน

¹Marbel Grenshaw Robinson, "A Survey of the Girl's Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama," Dissertation Abstracts International 31 (April 1971): 1581-A.

²Gordon Engene Coker, "A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public School," Dissertation Abstracts International 33 (October 1972) : 1484-1485-A.

เซาท์ดาโกต้า ในปีการศึกษา 1973-1974 โดยใช้คอมพิวเตอร์ทดสอบค่าที (t-test) ในการคำนวณจากแบบสำรวจของ ลาพอร์ค (Laporte Score Card) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเซาท์ดาโกต้า จำนวน 27 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. 7 เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียนมีการเรียนค่านิยม โดยมียุคมุ่งหมายหลักที่แน่นอนไว้ในแต่ละชั้น
2. 37 เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียนได้จัดโปรแกรมการจัดแข่งขันกีฬาภายในทั้งชายและหญิง
3. แผนการเรียนทางสุขวิทยาสมัยใหม่จัดขึ้นในโรงเรียนประมาณ 18 เปอร์เซ็นต์
4. เกือบ 60 เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียนทั้งหมดไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนอย่างเพียงพอ
5. 37 เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียนทั้งหมด สามารถจัดอุปกรณ์เพื่อโปรแกรมนันทนาการได้
6. เกือบทุกโรงเรียนมีการจัดโปรแกรมการสอนว่ายน้ำในภาคฤดูร้อน
7. มีโรงเรียนอยู่เพียง 25 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่ได้เตรียมโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
8. นักเรียนในโรงเรียนเล็ก ๆ ไม่มีโอกาสเข้าร่วมในโปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้นโดยส่วนรวม เนื่องจากขาดงบประมาณ¹

ในปี ค.ศ. 1975 เบสต์แมน (Bestman) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่แสดงผลของคุณภาพ และประโยชน์

¹Charles A. Spencer, "The Status of Physical Education in Selected Public High School in the State of South Dakota,"

Dissertation Abstracts International 35 (December 1974) : 3496-A.

ในปัจจุบันของโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอานาไฮม์ จำนวน 25 โรงเรียน โดยการใช้แบบสำรวจของ เนลสัน (Neilson Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะผู้ทำการสอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นอีก
2. โดยทั่ว ๆ ไปครูผู้สอนพลศึกษาที่มีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่น ๆ ทั้งใน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
4. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงการเรียนการสอนมากเกินไป
6. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียน เป็นหลัก เท่านั้น โปรแกรมอื่น ๆ แทบจะไม่มีการจัดขึ้นเลย
7. ขาดค่าและคู่มือในการเรียนการสอนของครูพลศึกษา¹

ในปีเดียวกัน ปอร์ติลา ซัวเรซ (Portela-Suarez) ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชุมชนระดับมัธยมศึกษาของเปอร์โต ริโก" โดยใช้แบบประเมินผลของโรงเรียนมัธยมแห่งชาติ นำมาประเมินผล โรงเรียนชุมชนระดับมัธยมศึกษาในเปอร์โต ริโก จำนวน 12 โรงเรียน ผลการวิจัย ปรากฏว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และสภาวะของโรงเรียนนั้น ๆ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษามีน้อย จำนวนนักเรียนในการเรียนพลศึกษาในชั้นเรียนไม่แน่นอน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งมี

---

¹Lawrence Patrick Bestman, "An Evaluation of the Boy's Physical Education Programs in The Anaheim Union High School District, Anaheim, California," Dissertation Abstracts International 35 (April 1975) : 6495-A.

กระทบต่อการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของวิชาพลศึกษา และความคิดเห็นของผู้วิจัย เห็นว่า ควรมีการปรับปรุงโปรแกรมพลศึกษาในทุกด้าน เพื่อจะจัดการพลศึกษาให้นักเรียน ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีคุณค่าที่สุด¹

ในปี ค.ศ. 1978 สเตรทตัน (Stratton) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจการเตรียมครูพลศึกษา การจัดอุปกรณ์และกิจกรรมสำหรับโปรแกรมการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติในโรงเรียนมัธยมศึกษา เอ เอ เอ ของรัฐเทนเนสซี" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารของโรงเรียนมัธยม เอ เอ เอ ในรัฐเทนเนสซี จำนวน 78 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูสอนเกี่ยวกับโปรแกรมการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติมีวุฒิทั้งปริญญาตรีและต่ำกว่า โดยมีครูชายที่อายุ 21-55 ปี ทำการสอนมา 1-30 ปี ครูหญิงอายุ 23-51 ปี ทำการสอนมา 1-36 ปี
2. โรงเรียนพลศึกษาส่วนใหญ่ใน เอ เอ เอ มักจะใช้ร่วมกับนักเรียนปกติ โดยจัดอุปกรณ์และสถานที่เอาไว้ร่วมกัน
3. การการสอนโดยเฉลี่ยต่อ 1 คาบ มีนักเรียน 10-35 คน ขึ้นไป และโรงเรียนพลศึกษามีนักเรียนใช้บริการวันละ 50-150 คน
4. มีการจัดกิจกรรมและบริการในค่านอุปกรณ์อย่างเพียงพอ พร้อมทั้งห้องกายบ่มัก โดยมีคำแนะนำติดตั้งอยู่ในทุกกิจกรรม
5. นักเรียนส่วนใหญ่ สามารถช่วยเหลือตัวเองในการดำเนินกิจกรรมที่จัดให้²

¹Jose M. Portela-Suarez, "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts International 35 (March 1975) : 5908-A.

²Jarrett Omega Stratton, "A Servey of The Physical Education Teachers Professional Preparation, Available Facilities and Activi ties Included in the Adapted Physical Education Programs in the AAA Secondary-Schools of the State of Tennessee," Dissertation Abstracts International 39 (December 1978) : 3455-A.